

ACC. N:R M.10162:1-3.

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Erik B. Karlsson
Härad: Mudelsåsa Adress: Tring
Söcken: Tring Berättat av: Densamme
Uppteckningsår: 1946 Född år 1880 i Tring

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Handel och livet på färdvägar. s. 1-3

Utnm 11.

ACC. N:R M.10162:1

*Ulmia 11
(tryckt fr. Liska)*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Handel och livet på färdvägar:

Om dessa frågor kan jag endast ge några få svar.

Ordet SÄLJA användes i så många olika sammanhang, exp: jag skall sälja mitt liv så dyrt som möjligt, uttryck vid slagsmål. Han är en dyrendal, uttryck då säljaren var dyrare än andra, Han pungslå folk ansågs den göra som lurade antingen en köpare eller i kortspel vann ofta. Krämare var en kringvandrande handelsman som till salu förde småsaker. Det var gottköpspris sades om köparen kommit över något ^{enda} deti orten gällade pris. Slumpa bort var att säljaren en gårdfarihandlande utbjöd det sista i säcken, var det nu var, för en klumpsumma i ett och allt.

Handslag bekräftade alltid en uppgjord affär och der något fanns till förtäring dracks det även liköp.

Lurendrejare var benämningen på en person som i affärer ljög, sålde hästen felfri hur många fel den än hade.

Återgång av köp, kallades för upprev, han rev upp.

Vid byte har ordet KASTA använts, men endast då det gält mindre saker som kunde hållas i handen såsom knivar, klockor, snusdosor,

ACC. N:R M.10162: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I min barndom besöktes gårdarne av s.k. gårdfarihandlande och knallar gårdfarihandlande körde ofta med häst, de var ej ordsbor utan Smälänningar, de kom med glas sporslin och lergods, så var det varje år körande med smidesgods liar, knivar, hackor.

Knallarne var uppeifrån landet och sålde kläder, strumpor, schalletter näsdukar, hängslen, förkläden, klädningstyg, rakknivar, fickknivar, snusdosor, nålar av alla de slag, klockor m.m. denna blandning bars på ryggen i ett knyte, ett mörkt kraftigt tygstycke ihopknytet med alla fyra hörn. dessa knallar fick sina varor genom större affärshus vid kusterna, ty i samlingen de bar på var det mesta utländsk tillverkning, vilket i hög grad slog an på köparne.

Kvinnliga försäljare förekom, de var från orten och sålde träslöjd, såsom klappträ, bolsastötar, skedar, slevar, liakaggar, ja även träfat och trätallrikar de som hade en svarvare i hemmet.

Skräddare, skomakare, träskomakare kom gäde för att stanna några dagar i och för arbete, materialet tillsläpptes av arbetsgivaren.

I vårt län fanns inga marknader i tidigare år, men hände att någon tog sig upp till Linneryd i Småland för att köpa.

ACC. N:R M. 10162:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De stadsresor jag hört ontalas var ej de bästa, det tog ett fullt dygn ifrån länets nordliga del, "lasset" bestod av smör, ost ägg och bräder, ved, för att skydda sig för tjuvar längs färdvägen slöts sällskap upptill 15 st. skjutsar, vid bestända platser längs vägen uppläts dels ett större rum för formänneh samt plats för att binda och utfodra ådragarne, vid några av dessa s.k. pusteställen såldes kaffe. den körande hade matsäck bestående av bröd, smör, salt fläsk, brödet var ett stycke av en s.k. kaka, smöret var inpackat i smörask, fläsket i ett stycke, bränvin förtärdes ej på bortresan, men deremot rikligt på hemfärden, ty, i varje fordon fanns en liten kagge på omkring 2 kannors rymd.

Bestod lasset av ved hade forbonden s.k. häckar, bestod lasset av sågat virke ellet rundvirke hade bonden endast s.k. bonbräda.

Ofta anfölls forbönderne av tjuvar vilka sökte efter smör och fläsk, ägg alltid var det mat det gällde, det blev kraftiga slagsmål ibland då forbönderna ej var talrika nog utan angrepp gjordes, detta fortgick här tills 1895 då polismyndigheten på en gång utrotade dessa vägnarodörer.